

Toen hij zijn eerste zaak naar eigen normen van exploitatie en fatsoen tot bloei had gebracht trouwde hij met Jacoba Steenbeek, zelf ook een flinke zakenvrouw en bekend met het bedrijf want zij was de dochter van de waard in het aloude café 'Het Zwarte Paard', ook op de Binnenweg. De aanwezigheid van Dirk Reese in Rotterdam heeft toen even aan een zijden draad gehangen. De familie van zijn vrouw had namelijk besloten naar Zuid-Afrika te emigreren en de plannen waren al zover gevorderd dat Dirk Reese alle voorbereidingen trof om mee te gaan. Zijn eerste café had hij zelfs al verkocht. De landverhuizing is gelukkig niet doorgegaan want anders waren wellicht alle belangrijke ondernemingen van Dirk Reese in Johannesburg of Kaapstad terecht gekomen.

'Dirk' bleef hier, kocht weer een café en wéér in die oude buurt: Nieuwe Binnenweg 57. Het was een ruime, lichte, fraaie volkszaak waar hij het zeer druk kreeg. In de nachten van zaterdag op zondag kwam er niet veel van slapen. Echter hing er dan 's zondags opvallend dikwijls een bordje 'defect' aan de deur van de telefooncel. In werkelijkheid deed Dirk er even een dutje om bij te komen. Veel rust gunde hij zich niet want hij was altijd met hart en ziel bij zijn zaken. Dank zij zijn ijver en zuinigheid kon hij een tweede zaak kopen, ditmaal aan de Gedempte Slaak, en – het is algemeen bekend – ten slotte waren er in alle wijken van Rotterdam proeflokalen van Dirk Reese.

Toen ontstonden er andere idealen in zijn ondernemende geest. Hij had geld en een alom gerespecteerd man als hij kon, in die branche, vrij gemakkelijk aan meerder kapitaal komen ter verwezenlijking van zijn goed gefundeerde plannen. Hij kocht Pschorr in Rotterdam, nam deel in 'Mille Colonne' in Amsterdam en in Heck's Lunchrooms in het gehele land. Pschorr en Mille Colonne werden als cabarets geëxploiteerd en daar zijn de beste, vooral Nederlandse artiesten opgetreden.

Oude Rotterdammers zullen zich Pschorr-Korte Hoogstraat met genoegen herinneren. Het behoorde toe aan de Duitser Louis Willkomm. Ik heb hem en zijn zwarte baard nog duidelijk voor ogen, evenals de onuitwisbare glimlach van mevrouw Willkomm die aan de kassa zat. Er werd als noviteit Lemons Squash verkocht en het is onze kwast geworden.

Het is Pschorr-Reese geworden waarover Alex de Haas in 'Hier Rotterdam' van 17 februari 1956 een uitvoerig en kleurrijk